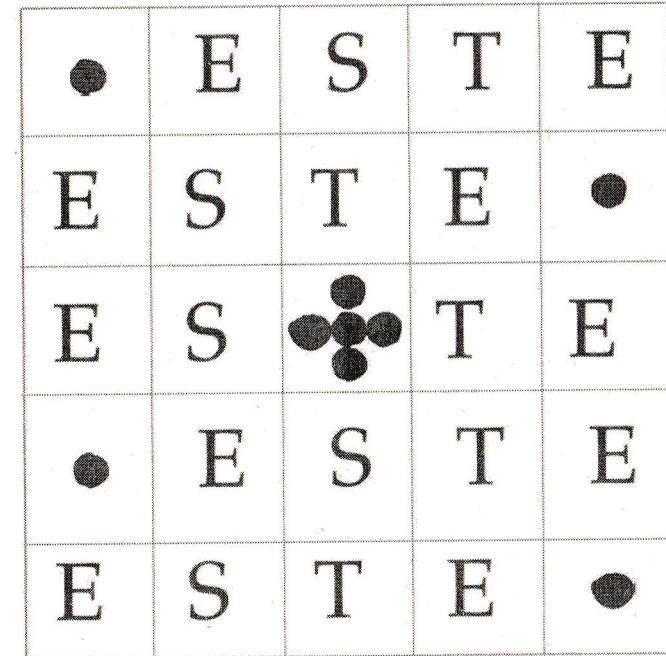

Redactor de carte: Diana Caragiu

Coperta: Ovidiu Bădescu, Galleria 28 Timișoara

FLORIN CARAGIU

© Editura Platytera

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CARAGIU, FLORIN

Este / Florin Caragiu. - Bucureşti : Platytera, 2018

ISBN 978-973-1873-79-4

821.135.1

EDITURA PLATYTERA
BUCUREŞTI 2018

cuprins

mediteraneene	7
*	8
*	9
*	10
*	11
*	12
*	13
*	14
*	15
*	16
*	17
*	18
*	19
*	20
*	21
*	22
*	23
chenoză	24
oră de vârf	25
clip	26
citești:	27
se luminează de ziua	28
încet	29
poem matinal	30
plouă	31
nostalgia	32
apus	33
cuadratura cercului	34
portret de toamnă	35
știri	36
septembrie	37
la terasa bibliotecii naționale	38
clișeu	39
cum să începi / despre poem	40
poem	41

aport.....	42
poem de stradă.....	43
memento mori.....	44
despărțire.....	45
călători.....	46
sola vita.....	48
ziua Domnului	49
visul unei nopți de vară.....	51
nu sunt supărăt,	52
toți avem nevoie de recunoaștere.....	53
o dată cu anii.....	54
imago mundi.....	55
dorință.....	56
in memoriam.....	57
ritual	58
sala mare	59
școala 11.....	61
istorie	62
amiază	63
rondul de noapte	64
recviem	65
zi după zi	66
la amiază.....	67
pogorământ.....	68
doar dragostea a rămas.....	69
search & find	70
paradox.....	71
jump	72
cosmos	73
echo.....	74
exod.....	75
poemul clipei.....	76
poemul cunoștinței	77
poem	78
imago mundi	79
In Memoriam	80
în zori.....	81
ninge în centrul vechi.....	82
la plecare	83

mai e o speranță.....	84
nu știu.....	86
se întâmplă	87
wind of change	88
poem de dragoste.....	89
poem de dragoste (2).....	90
lectură	91
paradox	92
uite.....	93
liniștește-te	94
adevărat zic	95
briză	96
trezire	97
de frică	98
deadline	99
în depărtare.....	100
tunelul	101
viața merge înainte	102
în prag	103
de unde să-ncep?	104
să vorbim despre un lucru cât mai simplu.....	105
poem	106
pași peste granițe	107
zefir	108
așteaptă-mă la capătul firului	109
stavros.....	110
*	111
*	112
*	113
*	114
*	115
*	116
*	117
*	118
măi tată	120
sub cenușa cerului.....	121
spărtură în nori	122
ploua cu găleata	123
pe străzile roșii muzica explorează noi teritorii	124

uimește-mă	125
devreme	126
ecou	127
suzana	128
cheia	129
dai pagina	130
notă	131
poem	132
suspin	133
ceva e mai bine decât nimic	134
glissando	135
poem	136
Referințe critice	137
Notă biografică	139

Tiparul executat la S.C. LUMINA TIPO S.R.L.
str. Luigi Galvani nr. 20 bis, sect. 2, București
tel./fax: 021.211.32.60; tel.: 0742.040.451
e-mail: office@luminatipo.com
www.luminatipo.com

mediteraneene

pe acoperișul autobuzului stăm –
străzile inundate cu oameni
fug din privire înapoia noastră,
lăsând loc răcorii.
viața lor ne rămâne pe față,
tremurând ca o frunză
sub picături de apă răzlețe.

prin obloane crăpate,
întunericul își scoate șuvițele.

lumina din aparatul foto
trece pe roșu și se izbește
de motocicletele negre,
care calcă pe ea cum ar lua
pe roți sânge de înger:
dispar scânteind, fără zgomot.

*

printre noi își face loc porumbelul
grăbit să ciugulească nisipul
scurs în fântânile Catalunyei.

înaintăm în aerul sculptat
în care ora își schimbă subit unghiul ei
de atac, risipindu-și culorile.

pe bulevardele largi nu lipsește ecoul
abia auzit al maghernițelor
de pe întortocheatele străzi de altădată,
cu haosul lor pălmuit de lumină. răsună
în paharul curbat de pe tarabă: degetele
în valuri încremenite de sticlă se-afundă.

noul taie cale spre larg, trăgând cu sine
năvoadele pline, îngropate-n adânc:
în ele se zbate o umbră, cu linia vieții
țășnită din pântecul cald al uitării.

8

te dai înapoi să poți cuprinde mai mult
cu vederea. o armată de bărci leagănă
marea. masa e plină. orice lucru
în privirea ce se dezleagă de tine
e o strună vibrând între noapte și zi.

guști încet, să nu tulburi viața.
un pește înoată-n văzduh. coada-i
lovește aerul părăsit. spațiul se lasă
în palma ta, peste a mea odihnită.

9

*

desfaci bariere cum sfărâmă cleștele
coaja tare a nucii: o acoperi cu palma
să nu sară în aer bucățile sparte.

cu grija ca miezul să nu se lase strivit
sub dinții de fier. fântâna bunelor doamne
aerul spală și din migdalul cu ramuri tăiate
frisonul sevei te-mpinge spre marea
odihnită-n nisip. vezi din palatul regilor

împrăștiatele case, străduțele-nguste virând
când nu te aștepți spre chipul întrebător
al unui bătrân: nelămurit, el dă lumii binețe.

*

în Frontignan artiștii cântă,
recitată din Voltaire, Valery.

două femei rupte dintr-un film vechi
ne servesc.
lumea se rotește
în umbra lui don Quijote –

îmbrăcată în haine de gală,
suferința își ridică privirea,
surâzând către viață fără motiv.

să înclinăm paharul,
cedând trecerea anilor.